

Arrest

nr. 176 412 van 17 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE loco advocaat P. DELGRANGE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en clanloos te zijn. U beweert geboren te zijn op X1990 in X, district Garbahaarey en regio Gedo. U verklaart verhuisd te zijn naar Laanta Hawada, in Buuhoodle toen u één jaar oud was. Buuhoodle zou vroeger onder Togdheer zijn gevallen, nu behoort het tot Cayn, in Somaliland. U woonde daar samen met uw moeder, uw stiefvader M.A. en uw halfbroers en halfzussen Mo., S., A. en F.. Op 15 januari 2012 is uw moeder overleden, samen met uw stiefvader en met A.. De Somalilandse troepen hebben toen Buuhoodle aangevallen, één van de bommen heeft het huis van uw gezin geraakt. S. is mentaal gehandicapt en verblijft in de wijk Tuulo Booley in Buuhoodle, F. was in Buuhoodle toen u vertrok en Mo. is gevlucht. Uw stiefvader, stiefbroers en stiefzussen behoren tot de clan Dhulbahante – Hayaag.

Uw moeder behoort tot de Dhulbahante – Yahye. Op 08 april 2015 bent u gehuwd met Hassan Amina in Buuhoodle, zij is van de clan Dhulbahante – Reer Hagar. Toen u vertrok, was ze nog in Buuhoodle. Jullie hebben geen kinderen samen. U bent niet naar school gegaan, u kan enkel een beetje Somalische lezen en schrijven. U was een veehoeder.

Op 05 mei 2015 hebben politiemensen van de Khatumo state, waaronder Mohamed Saleebaan, u benaderd om de Somalilandse troepen te bespioneren. Meestal zoeken ze iemand zonder familie, zonder vader, zonder moeder, zonder andere familie, om te gaan spioneren. Dit om niet achtervolgd te worden. U weigerde dezelfde dag om hieraan deel te nemen. Toen hebben ze u beschuldigd van een spion te zijn. Ze zijn weggegaan en hebben u dan dezelfde dag opgebeld. Ze zeiden dat ze u bij u thuis aan het opwachten waren. Ze gingen u vermoorden omdat u geweigerd had. Vervolgens zijn ze u beginnen zoeken in de stad Buuhoodle en buiten de stad. Ze zeiden tegen mensen dat, als ze u zouden vinden, ze hun dienden te verwittigen.

Op 08 mei 2015 bent u aangevallen door vijf familieleden van uw vrouw, bij u thuis. Ze vroegen zich af hoe een bastaard kind een vrouw van hun zou kunnen trouwen. Ze beschouwen u als minderwaardig. Ze hebben u geslagen en u bent weggelopen.

Op 09 mei 2015 heeft uw halfbroer Mo. iemand gedood. Mo. had een winkel, hij heeft daar vaak moeten horen dat hij een bastaardbroer heeft. Een man maakte hem altijd uit en zei dat er geen zekerheid was dat uw broer ook geen bastaard zou zijn. Er is een conflict ontstaan en Mo. heeft die man gedood. Beide personen zijn van de clan Reer Hagar, Mo. behoort tot de subclan Adan Hagar het slachtoffer tot de clan Farah Hagar. Uw halfbroer Mo. is gevlucht, hierdoor wil de familie van het slachtoffer wraak nemen op u.

U bent op 10 mei 2015 in Somalië vertrokken en bent via Ethiopië op 01 juni 2015 in België aangekomen. Dezelfde dag vroeg u asiel aan in België.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient immers opgemerkt te worden dat er aan uw profiel, meer bepaald een clanloos persoon in Somalië, geen geloof kan worden gehecht. U beweert dat uw moeder zwanger is geraakt in Buuhoodle, zonder getrouwd te zijn. Ze zou immers misbruikt zijn door meerdere mannen. Ze had schrik om vermoord te worden en ze is naar Ceel Cade gegaan. Toen ze haar daar begonnen uit te maken dat ze een bastaardkind had, zou ze terug naar Buuhoodle zijn gegaan, waar ze is gehuwd met uw stiefvader. Aangezien uw moeder door verschillende mannen werd misbruikt, weet ze niet wie uw vader is. U beweert dan ook geen clan te hebben. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u bij aanvang van het gehoor voor het Commissariaat stelt dat uw naam J.M.A. is. Hoewel u aangeeft dat dit niet uw naam is maar de naam van de man van uw moeder en dat u een bastaard bent (gehoorverslag dd. 21 april 2016 p. 3, hierna genoemd cgvs), is het toch opmerkelijk dat u de naam van uw stiefvader opgeeft als zijnde de naam die we voor u ook mogen gebruiken. U beweert dat, indien een kind uit een verkrachting wordt geboren, deze persoon geen clan zou hebben of geen clan zou kunnen nemen (cgvs p. 9). Volgens u zou het kunnen dat sommigen dan de clan van hun moeder zeggen, maar in uw geval zou uw moeder zijn gestorven (cgvs p.9) - in 2012 (nvdr). Indien u de vraag wordt gesteld waarom u de clan van uw moeder niet heeft aangenomen, antwoordt u het volgende: 'mijn moeder is gestorven. Ze heeft ook geen broers, dus ik heb geen nonkels langs haar kant. Als iemand geen moeder heeft en geen nonkels, kan hij die clan niet nemen. Als je nonkels, de broers van de mama, er zijn, en ze willen dat je hun clan zegt, dan kan je dat wel zeggen. Maar als zij het niet willen, dan kan je het niet zeggen' (cgvs p. 9). U gevraagd of u voor uw moeder haar overlijden, meer bepaald op 15 januari 2012, haar clan niet kon aannemen, stelt u dat uw moeder u dat niet heeft aangeraden, ze was ook maar alleen, in die tijd werd u mishandeld door de man van uw moeder (cgvs p.10). U beweert dat u de clan van uw moeder niet kon aannemen, omdat ze schrik had dat haar familie u zou vermoorden, haar neven en nichten. Ze willen immers niet dat er een bastaard zegt dat hij hun clan is. Het lijkt ongeloofwaardig dat uw moeder er de voorkeur aan zou geven om u clanloos door het leven te laten gaan, gezien het belang van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie administratief dossier). U gevraagd of u de clan van uw stiefvader niet kon aannemen - u nam tenslotte wel zijn familienaam over - stelt u dat dit niet mogelijk was (cgvs p. 10). U werd immers door uw stiefvader mishandeld. U gevraagd naar of het niet heel moeilijk is om te leven in Somalië zonder een clan, aangezien een clansysteem heel belangrijk is in Somalië en het mee uw identiteit vormt, stelt u het volgende: 'Toen mama leefde, had ik hulp van mijn moeder, de steun van haar. Al werd ik mishandeld of uitgemaakt door iedereen. Dus hoef ik geen clan te hebben, zolang mijn moeder er was. Daarna werd het moeilijk, na haar dood' (cgvs p. 10). Toch stelt u daarna zelf dat iemand die geen clan heeft in Somalië niet kan leven (cgvs p. 10).

Het is opmerkelijk dat u enerzijds stelt dat u geen clan hoeft te hebben zolang uw moeder er was, om daarna toe te geven dat iemand die geen clan heeft in Somalië, niet kan leven. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat wanneer de ongehuwde moeder een man van een andere clan huwt, het kind beschouwd zal worden als een kind van de stiefvader en zal het kind ook de naam van de stiefvader zal krijgen (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Een kind zou niet clanloos door het leven gaan, het is lid van de clan van zijn moeder of van zijn stiefvader. Ook een geadopteerd kind zal volgens de patrilineaire traditie geassocieerd worden met de clan van de vader en zal beschouwd worden als behorend tot de clan van de adoptievader. Dit zal ook de perceptie van de omgeving zijn (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U slaagt er niet in om een afdoende verklaring te geven waarom u niet de clan van uw moeder noch van uw stiefvader kon aannemen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel als zijnde clanloos en uw aangehaalde vervolgingsfeiten, met name spionage, het gemengd huwelijk en de bloedwraak hier rechtstreeks mee zijn verbonden, kan er ook aan uw asielmotieven geen geloof worden gehecht. Bovendien kan er omtrent de door u aangehaalde feiten, nog het volgende worden gesteld.

Voor wat betreft de spionage die u diende te verrichten voor Khatumo state en de familieleden van uw vrouw die u zouden hebben aangevallen, dient er opgemerkt te worden dat u dit bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft aangehaald. Het is vreemd dat u dergelijke essentiële elementen van uw asielrelaas niet ter sprake zou hebben gebracht bij Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien stelde u aanvankelijk dat u, nadat u werd beschuldigd van spionage op 05 mei 015, u niet meer terug naar huis keerde (cgvs p. 7). Daarna stelde u evenwel dat de familie van uw vrouw u had aangevallen bij u thuis, op 08 mei 2015 (cgvs p. 18 – 19). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, stelde u dat 'dat van het meisje eerst was' (cgvs p. 19). U erop gewezen dat er u net voordien nog eens uitdrukkelijk de juiste volgorde werd gevraagd (cgvs p. 19), zegt u: 'Eerst was die van de Khatumo. Het probleem van de Khatumo kon ik wel nog in de stad zijn, dat van het meisje kon ik niet schuilen in de stad, ze zijn de machtigste in die stad. Dat is allemaal op hetzelfde moment gebeurd, het meisje haar familie, de spionage, de moord van de broer' (cgvs p. 20). Toen u er op attent werd gemaakt dat u daarvoor had gezegd dat u na die spionage niet meer naar huis bent teruggekeerd, zegt u dat u als mens fouten kan maken (cgvs p. 20). Het is op z'n minst gezegd vreemd dat u zich de volgorde van de feiten niet meer zou kunnen herinneren, gezien deze toch de kern van uw asielrelaas vormen.

Voor wat betreft de moord die uw broer Mo. zou hebben begaan, dient er opgemerkt te worden dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken een ander tijdstip van de moord heeft opgegeven. Zo stelde u daar dat uw broer de moord op 02 mei 2015 heeft gepleegd, terwijl u bij het CGVS steevast 09 mei 2015 zegt. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat u die dag bij DVZ in de war was, de data zouden meestal verkeerd genoteerd kunnen worden, u zou niet kunnen schrijven en niet kunnen lezen. Evenwel nog opmerkelijker is dat u, als zogenaamde clanloze, betrokken zou zijn bij bloedwraak. Immers uw halfbroer Mo. zou iemand hebben gedood en zou op de vlucht zijn, dus de familie van het slachtoffer, zou zich willen wreken op u. Meer nog, u stelt zelf dat het gaat om wraak nemen voor je familieclan (cgvs p. 24). U de vraag op geworpen dat u zegt dat wraak tussen clans gaat, maar dat u toch beweert geen clan te hebben en of ze zich dan wel kunnen wreken op iemand die geen clan heeft, zegt u: 'we hebben dezelfde moeder, eerst en vooral. Als ze niemand anders vinden. Ze gaan eerst mij doden, want ik besta voor hun niet, dan gaan ze nog eens iemand anders zoeken' (cgvs p. 24). Het gegeven dat u enerzijds clanloos zou zijn, wat ook meteen de aanleiding van de moord van uw broer op het slachtoffer zou zijn geweest, en dat u anderzijds betrokken zou zijn bij bloedwraak in het kader van een familieclan, valt niet met elkaar te rijmen.

Op basis van het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan uw profiel als zijnde een clanloos persoon van Somalië en aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Buuhoodle, in Cayn (Somaliland). In casu dient dus de veiligheidssituatie in het gebied Sool, Sanaag en Cayn (SSC) beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland" dd. 15 juli 2015) blijkt dat er in de verslagperiode confrontaties plaats hebben gevonden tussen de verschillende partijen in het conflict om de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn.

Hierbij vallen er soms enkele slachtoffers, voornamelijk strijders. Daarnaast vallen er soms één of enkele doden bij gewelddadige confrontaties tussen personen of milities van verschillende clans. De geraadpleegde bronnen melden ook een doelgerichte moord door al-Shabaab Northeast (ASNE) op een zakenman en een schietpartij in een theehuis.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er actueel in het gebied Sool, Sanaag en Cayn geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel is er voor burgers uit het gebied Sool, Sanaag en Cayn aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "EASO, Security situation in Somalia, Februari 2016 (bl. 74-75)", "Shabelle Media Network, 14 januari 2016, "Somalia: Somaliland Forces Attack Khatumo State Army Base Near Sahdheer"" en "Mareeg, 12 maart 2016, "Fears of renewed conflict amid Somaliland troops' build up near flashpoint town"".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 10 juni 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoeker legt uit dat zijn moeder "getracht heeft te verbergen dat ze een bastaard kind had door te trouwen met verzoekers stiefvader" en dat hij "heel zijn jeugd heeft gedaan alsof zijn stiefvader zijn vader was". Verzoeker stelt dat mensen echter "hadden verstaan dat verzoekers moeder een tijdje weg was en begrepen dat haar zoon niet die van haar echtgenoot was", maar dat het feit dat hij clanloos was voor 2012 niet opvallend was, gezien "zowel zijn moeder als zijn stiefvader hadden een clan, en hij werd door de meesten beschouwd als hun zoon...". Na de dood van zijn moeder en stiefvader is het nieuws, aldus verzoeker, verspreid geweest en in 2012 was het voor iedereen duidelijk "dat verzoeker een bastaard is, waardoor geen enkel clan hem zou hebben aanvaard". Hij acht het dan ook "perfect aannemelijk dat, in 2012, na de dood van zijn moeder en stiefvader, verzoeker problemen begon te ondervinden omdat hij geen clan had".

Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van zijn problemen met Khatumo state, wijt hij aan het feit dat hij "geen tijd gehad om dit uit te leggen bij DVZ en hij heeft dat onmiddellijk gemeld bij het begin van het gehoor op het CGVS". Hij stelt: "Verzoeker kreeg geen tijd genoeg om zijn relaas te eindigen. Dit blijkt trouwens duidelijk uit de antwoorden op het formulier, die bijzonder beknopt zijn."

Wat de tegenstrijdigheid in chronologie betreft tussen de spionage die hij diende te verrichten en de bedreiging door de familieleden van zijn vrouw, legt hij uit "dat beide gelinkt zijn met elkaar: de familie van de vrouw van verzoeker heeft zich geallieerd met Khatumo state tegen verzoeker en ervoor gezorgd dat hij als spion werd beschouwd in dienste van Somaliland.

Gezien in eerste instantie verzoeker enkel moest vertellen wat hij nog niet verteld had op DVZ is het logisch dat hij zich beperkt heeft tot de spionage op dat moment van het gehoor.”.

Inzake de moord door verzoekers broer geeft hij toe *“dat hij verklaarde op DVZ dat zijn broer op 2 mei iemand had vermoord terwijl hij op het CGVS 9 mei verklaarde”,* maar dat die gebeurtenis in werkelijkheid op 9 mei plaatsvond en dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken *“in de war was”*.

Aangaande de subsidiaire bescherming citeert verzoeker uit de informatie in het administratief dossier (*“COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland”* van 15 juli 2015) en uit *“EASO, Security situation in Somalia, Februari 2016 (bl. 74-75)”, “Shabelle Media Network, 14 januari 2016, “Somalia: Somaliland Forces Attack Khatumo State Army Base Near Sahdheer”*” en *“Mareeg, 12 maart 2016, “Fears of renewed conflict amid Somaliland troops’ build up near flashpoint town”*”. Hij acht het *“duidelijk dat de informatie van het CGVS niet up to date is en de analyse van de veiligheidssituatie onvolledig”*, gezien volgens hem een nieuw gewelddadig gewapend conflict dreigt tussen Somaliland en Khatumo, en Buuhoodle daarvan het theater zal zijn.

Verzoeker vraagt hem *“het statuut van vluchteling te erkennen of de subsidiaire bescherming toe te kennen”*. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart clanloos te zijn en hierdoor problemen te hebben gekend met politiemensen van Khatumo state en met de familie van zijn vrouw. Verzoekers broer, Mo., zou iemand hebben gedood omdat hij steeds aangesproken werd over verzoeker als bastaard. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielaanvraag.

2.4. Vooreerst maakt verzoeker zijn profiel, zijnde een clanloos persoon in Somalië, niet aannemelijk. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat het kind van een ongehuwde moeder door haar familie wordt beschouwd *“als een van hen”*, met name behorend tot de clan van de moeder.

De informatie vermeldt tevens dat, wanneer de ongehuwde moeder een man van een andere clan huwt, het kind beschouwd zal worden als een kind van de stiefvader en het kind ook de naam van de stiefvader zal krijgen. Een *“natuurlijk”* kind gaat aldus niet clanloos door het leven, maar is lid van de clan van zijn moeder of van zijn stiefvader. Ook een geadopteerd kind zal volgens de patrilineaire traditie geassocieerd worden met de clan van de vader en zal (ook door de omgeving) beschouwd worden als behorend tot de clan van de adoptievader. In het licht van deze informatie kan dan ook niet worden aangenomen dat het na de dood van zijn moeder en stiefvader in 2012 voor iedereen duidelijk was *“dat verzoeker een bastaard is, waardoor geen enkel clan hem zou hebben aanvaard”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift. Verzoeker gaf overigens toe dat hij de naam van zijn stiefvader gebruikt, maar verklaarde dat hij de clan van zijn moeder voor haar overlijden niet aannam omdat zij dit *“zou hebben afgeraden”* (gehoor, p. 10) en dat hij de clan van zijn stiefvader niet aannam omdat hij verzoeker mishandelde (gehoor, p. 10). Dergelijke beweringen zijn enerzijds tegenstrijdig met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij *“heel zijn jeugd heeft gedaan alsof zijn stiefvader zijn vader was”* en diens clan aannam, en stroken anderzijds niet met de objectieve informatie in het administratief dossier, noch met het belang van het clansysteem in Somalië. Ten slotte, en niet in het minst, is he de clan die een kind opneemt binnen hun structuur en niet andersom. Verzoeker had dan ook niet te beslissen tot welke clan hij behoort, deze van zijn vader of zijn moeder. Aangezien hij de naam van zijn vader (beweerdelijk stiefvader) draagt, behoort hij dan ook tot diens clan. Dit kan overigens ook uit het geheel van zijn verklaringen worden geleid.

2.5. Gezien verzoekers problemen - met Khatumo state, met de familie van zijn vrouw en met de familie van het slachtoffer van zijn broer - hun oorzaak vinden in het feit dat verzoeker als clanloos zou worden beschouwd, wat niet wordt aangenomen, hebben deze problemen dan ook geen grond.

2.6. Waar verzoeker zijn asielrelaas toch volhoudt dient vastgesteld te worden dat zijn incoherente verklaringen over zijn beweerde problemen, de geloofwaardigheid ervan ondergraven. Zo maakte verzoeker bij de Dienst Vreemdelingen zaken geen melding van de problemen met Khatumo state, noch van de familieleden van zijn vrouw die hem zouden hebben aangevallen. Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingen zaken geen melding maakte van zijn problemen met Khatumo state omdat hij *“geen tijd gehad om dit uit te leggen bij DVZ en hij heeft dat onmiddellijk gemeld bij het begin van het gehoor op het CGVS”* en omdat *“Verzoeker kreeg geen tijd genoeg om zijn relaas te eindigen. Dit blijkt trouwens duidelijk uit de antwoorden op het formulier, die bijzonder beknopt zijn.”*, kan zijn nalatigheid niet verschonen. De Raad benadrukt dat, ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoeker redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt (RvV, nr. 115 211 van 6 december 2013; RvV, nr. 123 325 van 29 april 2014). Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker er immers op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingen zaken, minstens deze die de kern van zijn vlucht uitmaken.

2.7. Op het Commissariaat-generaal stelde verzoeker aanvankelijk dat hij niet meer terug naar huis keerde, nadat hij werd beschuldigd van spionage op 5 mei 2015, (gehoor, p. 7), terwijl hij later in strijd hiermee verklaarde dat de familie van zijn vrouw hem aanviel toen hij op 8 mei 2015 thuis was (gehoor, p. 18-19). De uitleg in het verzoekschrift *“dat beide gelinkt zijn met elkaar: de familie van de vrouw van verzoeker heeft zich geallieerd met Khatumo state tegen verzoeker en ervoor gezorgd dat hij als spion werd beschouwd in dienste van Somaliland”* biedt geen verklaring voor de inconsistente chronologie.

2.8. Inzake de moord gepleegd door verzoekers broer stelt het verzoekschrift dat die gebeurtenis in werkelijkheid op 9 mei plaatsvond en dat hij bij de Dienst Vreemdelingen zaken *“in de war was”*. Indien verzoeker niet meteen de exacte data van de moord die zijn broer Mo. zou hebben begaan (Dienst Vreemdelingen zaken op 2 mei 2015/CGVS-verhoor op 9 mei 2015), dan kan wel verwacht worden dat verzoeker de volgorde van de feiten correct kan weergeven in iedere fase van het onderzoek. Temeer daar verzoekers verklaringen op Dienst Vreemdelingen zaken in het Somalisch aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend, zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bovendien zijn verzoekers verklaringen ongerijmd. Immers indien hij clanloos is, dan kan hij evenmin het voorwerp uitmaken van (clan)wraak. Echter zoals hoger aangehaald is niet aannemelijk, noch wordt aangetoond dat verzoeker clanloos is.

Aldus valt ook de reden van deze beweerde moord door verzoekers broer Mo. weg en heeft het asielrelaas - dat de familie van het slachtoffer zich vervolgens zou willen wreken op de familieclan van Mo., met name verzoeker (gehoor, p. 24) - geen grond.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. 1. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat waart artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet getoetst wordt of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.12. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Sool, Somaliland, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van "*COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Puntland en Somaliland*" van 15 juli 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat Somaliland tot het veiligste deel van het land behoort en de best functionerende regering heeft. In de verslagperiode vonden wel confrontaties plaats tussen de verschillende partijen in het conflict om de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn. Hierbij vallen er soms enkele slachtoffers, voornamelijk strijders. Daarnaast vallen er soms één of enkele doden bij gewelddadige confrontaties tussen personen of milities van verschillende clans. De geraadpleegde bronnen melden ook een doelgerichte moord door al-Shabaab Northeast op een zakenman en een schietpartij in een theehuis.

De citaten uit "*EASO, Security situation in Somalia, Februari 2016 (bl. 74-75)*", "*Shabelle Media Network, 14 januari 2016, 'Somalia: Somaliland Forces Attack Khatumo State Army Base Near Sahdheer'*" en "*Mareeg, 12 maart 2016, 'Fears of renewed conflict amid Somaliland troops' build up near flashpoint town'*" tonen niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, gezien deze rapporten en artikelen bovenstaand patroon van geweld bevestigen en niet aantonen dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.13. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK